

Havde der ikke været andre Ændringer i den højtærede Landbrugsministers Lovforslag, havde jeg kunnet ende her med at udtale dette Bifald, men desværre har den højtærede Landbrugsminister indført en Ændring i den bestaaende Lovgivning, som vil medføre en uhyre Forringelse af Margarinen. Den ærede Ordfører for Venstre gled ganske let hen over denne Ændring i § 7. Medens den ærede Ordfører havde uhyre mange Betæneligheder ved at røre ved den bestaaende Lov, hvor saadanne Betæneligheder var unødvendige, svandt den ærede Ordførers Betæneligheder ganske overfor de Ændringer, der er blevet foreslaaet til Margarinelovens § 7. Disse Ændringer medfører Margarinens Forringelse og trykker den ned til et lavt Niveau; men paa dette Punkt havde den ærede Ordfører aldeles ingen Betænelighed ved at være saa revolutionær at foretage en Ændring i Loven. Forringelsen af Margarinens findes, som jeg har nævnt, i § 7, Blandingsparagraffen, hvis første Stykke nedsætter den tilladte Smørfedtprocent fra 10 til 3. Endvidere forbyder Paragraffen enhver Tilsætning af Smør, idet det hedder: „Margarine, der tilvirkes her i Landet, maa ikke tilføres Smørfedt ved Iblanding med Smør, men kun ved, at de til Margarinens Fremstilling anvendte Raastoffer kærnes i Mælk.“ Med denne Paragraf naar vi tilbage til et Stridspunkt fra Smørkrigens første Dage. Foruden den omstridte Farveparagraf indeholdt Provisorieregeringens Forslag en § 6, der forbød Margarineproduktionen at blande Smør i Margarine, men den fastsatte ingen Grænse for det Smørfedt, som maatte fremkomme ved Kærningen. Denne Paragraf mødte den skarpeste Modstand i Folketinget; Venstres betydeligste Mænd bekæmpede den, og den nuværende højtærede Statsminister samt det ærede 4de tingvalgte Medlem (Bojsen) hørte til dem, der den Gang stemte den ned. Denne Paragraf, som ingen senere Regering har voget at foreslaa, fremsætter den højtærede Landbrugsminister nu igen efter 35 Aars Forløb, endda med lidt reaktionær Pynt, efter at det Godsejerregimente, vi den Gang havde, politisk er tilintetgjort, og efter at Margarine er blevet Folkets daglige Næringsmiddel. Det er den Pris, som Befolkningen skal betale for at faa Farveforbudet ophævet; at Margarinens trykkes ned paa et lavt Stade, hvorfra den aldrig skal kunne hæve sig.

Jeg bliver nødt til med nogle Ord at omtale denne Blandingsparagrafs Historie. Som jeg allerede har omtalt, stemte Venstre den ned, og Venstre stemte ogsaa den Gang

et Ændringsforslag ned om, at der vel maatte anvendes Fløde, men kun saaledes, at Smørfedtprocenten højst blev 5 pCt.; og skønt Landstinget fastholdt denne Blandingsparagraf efter Regeringens Forslag, sejrede dog Folketinget, da Sagen kom i Fællesudvalg. Man vedtog dér en Blandingsparagraf, som tillod, at Smørprocenten i Margarine maatte være 50 pCt., hvilket var den højst mulige Grænse. Saa længe Smørtilsætningen holdtes under denne Grænse, var Blandingsproduktet altsaa Margarine forbedret med Smør, men naar man kom over Halvdelen, var der Tale om Smør, som var forfalsket med Margarine, og en saadan Forfalskning vilde Venstre i Folketinget selvfølgelig ikke gaa med til. Venstres Ordfører, Bojsen, udtalte, da Fællesudvalgets Forslag var til Behandling i Folketinget den 31. Marts 1888, følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse: „Hvad Blandingsparagraffen angaar, blev det jo udtalt her i Salen, og jeg tror med det store Flertals afgjorte Tilslutning, at en Indgriben i Retten til Indblanding af Smør i Margarine vilde Folketinget aldrig kunne gaa ind paa.“ Venstre vilde altsaa ikke gaa med til ved et Forbud mod Smørfedts Anvendelse at tvinge Margarinens ned paa et lavt Stade. Der blev i de første Aar af 90erne gjort adskillige Forsøg fra Regeringens Side paa at komme bort fra denne Blandingsparagraf, men det strandede stadig paa Venstres Modstand i Folketinget, og Margarineloven blev bestaaende uforandret indtil 1897. Men paa den Tid var Venstre, maaske paa Grund af Mejeribrugets voksende Udbredelse blandt Bønderne, noget mere tilbøjelig til at skaffe Smørret Beskyttelse ved Lovbestemmelser imod Margarinens, og da Regeringen i 1896 fremsatte et Lovforslag om en Blandingsprocent paa 10, mødte det ikke længere den skrappe Afvisning fra Venstres Side. Men til 10 vilde Venstre dog ikke gaa ned. Man producerede allerede den Gang Margarine med indtil 10 pCt. Smørfedt. Mønstedts Fabrik producerede saaledes tre Sorter, en med 10 pCt., en med 6 pCt. og en med 3 pCt. Smørfedt. Paa den anden Side produceredes der ingen Margarinesort, der havde over 10 pCt. Man enedes da, idet man derved mente ikke at skade nogen bestaaende Produktion, om at sætte den tilladte Smørfedtprocent til 15, skønt, som mit Partis Ordfører, Hr. Sigvald Olsen, sammen med andre udtalte i en Mindretalsudtalelse, den hidtil bestaaende Grænse vitterligt ingen Sinde havde givet Anledning til fjerneste Ulempe, og skønt den eneste Indvending, der var